

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปร่างทางเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการสินเชื่อ และการหนี้สินของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ในพื้นที่อำเภอต่างๆ จำนวน 22 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ จำนวน 8,073 คน เลือกมาเป็นตัวอย่างจำนวน 977 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีเชิงปริมาณและคำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส/พีซี พลัส

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสมรสแล้วเป็นส่วนใหญ่ เป็นข้าราชการระดับ 7 มากที่สุด มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5 คน ประกอบด้วย ตัวเอง สามี/ภรรยา บุตรที่กำลังศึกษา และผู้พี่พี่อันได้แก่ บิดา - มารดาของตนเอง หรือบิดา-มารดาของคู่สมรส และญาติ นอกจากนี้ข้าราชการครูประมาณหนึ่งในสี่หรือร้อยละ 25 มีภาระต้องเลี้ยงดูหรือส่งเงินเลี้ยงดู บิดา-มารดาของตนเองหรือของคู่สมรส รวมทั้งญาติพี่น้องที่พึ่งพาตนเองไม่ได้และไม่ได้อยู่ร่วมกัน ข้าราชการครูเกินกว่าครึ่งระบุว่า มีรายจ่ายมากกว่ารายได้ รายได้ส่วนใหญ่ได้มาจากเงินเดือน มีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 30.45 ที่มีรายได้เสริมจากการค้าขายพืชผลทางการเกษตร สอนพิเศษ และกิจการนอกพัก ในด้านสินทรัพย์ การวิจัยพบว่า ข้าราชการครูร้อยละ 51.82 มีสินทรัพย์ประเภทยานพาหนะเฉลี่ยคือ รถจักรยาน 1 คัน รถจักรยานยนต์ 1 คัน รถยนต์นั่งส่วนบุคคลราคาไม่เกิน 200,000 บาท 1 คัน สินทรัพย์ประเภทเครื่องใช้ภายในบ้านและเครื่องอำนวยความสะดวก มีโดยเฉลี่ยคือ วิทยุ โทรทัศน์ ตู้เย็น พัดลม เต้าแก๊ส เตาหุงข้าว ส่วนสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์การวิจัยพบว่า ข้าราชการครูมีอสังหาริมทรัพย์มูลค่าเฉลี่ยประมาณ 6 แสนกว่าบาท ซึ่งหลายรายระบุว่าที่มีเพราะกู้ยืมเงินเข้าซื้อ

การกู้ยืมและการหนี้สิน ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เป็นสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ครูจังหวัดเชียงใหม่ ร้อยละ 88.64 ในจำนวนนี้สมาชิกร้อยละ 88.89 ใช้บริการเงินกู้ โดยกู้ประเภทสามัญมากที่สุด สำหรับผู้ที่ใช้บริการเงินกู้แล้วร้อยละ 58.27 มีความจำเป็นต้องการกู้เงินเพิ่มอีก วงเงินที่ต้องการกู้ยืมอยู่ระหว่าง 300,000-500,000 บาท เหตุผลของการกู้ยืมและการขอกู้นี้ระบุว่า ต้องการนำเงินไปใช้หนี้ที่อื่นมากที่สุด รองลงมาคือสำหรับใช้จ่ายใน

ชีวิตประจำวัน และการใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตร-หลาน ส่วนสภาพการเป็นหนี้พบว่าข้าราชการครูหลายคนกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินกู้หลายแหล่ง ทั้งจากสหกรณ์ออมทรัพย์ครู ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงิน และเอกชน ส่วนสาเหตุของการเป็นหนี้ระบุว่า รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ภาระการศึกษามบุตร - หลาน ที่อยู่ในอุปการะ วงเงินที่เป็นหนี้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 50,000 – 350,000 บาท

เมื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยกับทฤษฎีวิถีจักรชีวิต ที่กล่าวว่าในช่วงต้นของชีวิตบุคคลจะทำตัวเป็นผู้ยืม ในช่วงกลางของชีวิตบุคคลจะออมทรัพย์เพื่อชดใช้หนี้เดิมและเก็บเงินไว้สำหรับใช้จ่ายเมื่อเข้าสู่ช่วงปลายของชีวิต และในช่วงปลายของชีวิตบุคคลจะใช้เงินออมที่ได้เก็บไว้ในช่วงกลางของชีวิตนั้น จากการวิจัยนี้พบว่า ทฤษฎีนี้ไม่สอดคล้องกับสภาวะที่เป็นจริงหรือใช้ไม่ได้กับกลุ่มครูของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เพราะพบว่าครูมีการออมน้อยมาก ตัวเลขการเป็นหนี้จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้นตามอายุ ระดับตำแหน่ง และระดับรายได้ โดยพบว่าครูอายุระหว่าง 50 –54 ปี มีตำแหน่งอยู่ในระดับ 7 ที่มีรายได้รวมต่อครอบครัวมากกว่า 500,000 บาท ต่อปี (รวมทั้งรายได้อื่นเกิดจากผลของการกู้ยืมเงินมาลงทุน) จะเป็นหนี้มากที่สุด

This research was aimed to study the financial and social status, the need of loan and the debt burden of government teachers under Office of Primary Education in Chiang Mai. The population were 8,073 primary school teachers from 22 districts and 2 sub districts in Chiang Mai, 977 of which were selected to be samples. Using questionnaires and quantitative analysis method to collect and analyze data carried out the study. The statistical analysis instrument was SPSS/PC plus program.

The results were as follows:

Majorities of the teachers were graduates and married. Most of them were at C.7. There were five people on the average in their family, including the teacher, the spouse, their children and their dependents, i.e. the spouse's parents and relatives. In addition to this, 25 percent of the teachers had to support their parents or the spouse's parents and their dependent relatives who lived separately. Regarding financial status, over 50 percent of the teachers stated that their expenses exceeded their income, most of which derived from their salary. Only 30.45 percent of the teachers had extra income from agricultural trade, extra-class teaching and running own dormitory. As for their possessions, the study revealed that 51.82 percent of the teachers had sufficient vehicles for their needs, i.e. a bicycle, a motorcycle and a car of below 200,00 baht. Their household appliances and facilities were a radio, a television set, a refrigerator, an electric fan, a gas stove, an iron and an electric cooker. The study also found that the teachers had a property on average value of 600,000 baht. Many items were obtained by financial loan.

In terms of loan and debt, 88.64 percent of the teachers were members of Teachers' Savings Cooperative in Chiang Mai, and 88.89 percent of them took financial loan. The majority of the loans were general loan. Those who were already in debt still wanted more loan of about 300,000 -- 500,000 baht, most of which would be paid to the creditors, and the remaining would be kept for daily expenses and children 's education

fees. The teacher loan were from the Teachers 's Saving Cooperative, commercial banks, financial institutes and private agencies. The reasons for being in dept were insufficient income and the need to support their children 's education fees. The loans rank from 50,000 – 350,000 baht.

The finding did not agree to the Circle of Life theory, which stated that at the early stage of life, one would act as a borrower; in the middle age be would save the money return to the creditor and keep some for the last stage of life. The theory was not applicable to the sample of their research since the teachers had very little savings. In contrast, their dept increased according to their age, position of work and income. Those who were between 50 –54 years of age and at C7, and had total income of more than 500,000 baht per year (including the income from the investment from loan) had the most debt.